

JEDNOŚĆ NARODOWA

Nr 23

Białystok, dnia 21 czerwca 1945

Rok II

Po czterech latach

Jakże odieglismy od owej niedzieli 22 czerwca 1941 r., gdy hitlerowski żołdak przekroczył granicę sowiecką. Okres ten nasycony wydarzeniami o historycznym znaczeniu, przechodził pod znakiem przełomowych zmian w życiu i umysłach narodów. Świat wychodzi z tej wojny nie takim, jakim do tej wojny przystąpił. Doświadczenie okupione tak wysoką ceną nie może przejść bez śladu. Wykluczone jest przywrócenie takiej międzynarodowo-politycznej sytuacji, która istniała w Europie do wojny, i która pozwoliła hitlerowcom bez przeszkód przygotować, rozpocząć wojnę i osiągnąć poważne rezultaty na pierwszym jej etapie. Wojna nauczyła głęboko niepowidzieć reakcje we wszelkich jej objawach, wykazała, że walka przeciwko niej musi być konsekwentna. Udział decydujący Zw. Radz. w tej wojnie i udział masowego ruchu oporu, przeciw hitlerowskiemu na tyłach nadaty takie piętno obecnym czasom.

Poraz pierwszy w historii Zw. Radzieckiego występuje jego armia ramie przy ramieniu z armią polską

innymi armia i wszystkich demokratycznych narodów. Ma zyna wolności raz puszczona w ruch siłą swego pędu już się nie da zatrzymać. Narody przebudowują gospodarkę i stosunki polityczne na modłę naprawę demokratyczną (Polska, Jugosławia, i t. p.). Tak samo zagadnienie przyznania wolności ludom kolonialnym i zależnym już nie zejdzie z porządku dziennego. Ostatnia bowiem wojna ideologiczna, prowadzona przeciw hitleryzmowi i faszyzmowi postawiła we właściwy sposób pojęcie patriotyzmu. Patriotyzm prawdziwy nie ma nic wspólnego z zawzięcią narodową, szowinizmem. Patriotyzm sowiecki przy gorącym umiłowaniu swej ojczyzny nie tylko uznaje wolność innych narodów, ale nakazuje nie szczędzić życia, wysiłków i krwi własnych obywateli dla jej odzyskania.

Dzisiaj po upływie 4-ech lat rozumiemy iż wypełnienie wielkich zadań budowy życia wolnego, opartego na zasadach prawdziwej demokracji wymaga ciągłego jednoczenia demokratycznych sił, wymaga nieustającej czujności, wstającej aktywności.

S. L.

Wiadomości prasowe

Proces generała Okulickiego i tow.

Moskwa (Polpress). — Przed Kolegium Wojskowym Sądu Najwyższego Z. S. R. R. rozpoczął się proces przeciwko Okulickiemu, Jankowskiemu, Bieniowskiemu, Jasiukiewiczowi, i innym oskarżonym o to, że byli organizatorami tajnej organizacji wojskowej na tyłach Armii Czerwonej pod dyktando „Rządu Emigracyjnego” w Londynie przeciw Armii Czerwonej. Sądowi przewodniczył prezes Kolegium Sądu Wojskowego gen. Ultych. Sędziami byli gen. maj. Afanasjew, radca sprawiedliwości Rudienko oraz szereg innych.

Okulicki, Jankowski, Jasiukiewicz, i inni oskarżeni są o przestępstwa przewidziane art. 5, punkt 1, 8, 9, 11, kodeksu karnego Z. S. R. R. Okulicki, Leopold, Jankowski, Jan Stanisław, Bien Adam i Jasiukiewicz St. oskarżeni są o organizowanie i dowodzenie siłami podziemnymi na tyłach Armii Czerwonej na ziemiach zachodnich Białorusi, Ukrainy, Litwy oraz w Polsce. Akt oskarżenia zarzuca, że kierowali akcją podziemną przeciw Związkowi Radzieckiemu wykonywując akty terrorystyczne przeciwko oficerom i żołnierzom Armii Czerwonej oraz że prowadzili wrogą propagandę przeciw Związkowi Radzieckiemu. Prócz tego Okulicki jest oskarżony o szpiegostwo i kierownictwo wywiadem na tyłach Armii Czerwonej. Padak Antoni, Pużak Kazimierz, Wierzyński Aleksander, Bogucki Kazimierz, Mierzwa Stanisław, Stypulkowski Zbigniew, Zarowski Eugeniusz, Chaciński Józef, Urbanowski Franciszek, Michałowski Stanisław, Kobylański Stanisław i Stenleż Demski Józef oskarżeni są o udział w polskich organizacjach podziemnych na tyłach Armii Czerwonej.

Król belgijski nie chce abdykować

Król Leopold, oświadczył, że nie ma zamiaru abdykować. Upadek rządu belgijskiego nie wpływa na ten krok.

Marszałek Rola-Zymierski w Cieszynie

Marszałek Rola-Zymierski przybył wraz z oddziałami polskimi do Cieszyna. W związku z antypolskimi wystąpieniami czeskich władz administracyjnych na Zaolziu marsz. Zymierski oświadczył, że wojsko polskie będzie stać na straży interesów narodu polskiego.

Nowy rząd norweski

W Norwegii obecnie montuje się nowy rząd, do którego mają wejść przedstawiciele ruchu oporu i partii komunistycznej.

Demobilizacja górników we Francji

We Francji postanowiono zdemobilizować górników. Demobilizacja już rozpoczęła się.

Tworzenie Rządu Jedności Narodowej

W Moskwie, rozmowy na temat utworzenia Rządu Jedności Narodowej posuwają się pomyślnie naprzód.

Przybycie gen. Eisenhowera do Now-Yorku

Gen. Eisenhower witany był owacyjnie w Now-Yorku. W wywiadzie udzielonym prasie Eisenhower oświadczył, że zniszczenie sztabu generalnego niemieckiego staje się koniecznością historyczną.

Towarzystwo przyjaźni polsko-radzieckiej

Układ o przyjaźni, pomocy i wojennej współpracy pomiędzy Polską a Związkiem Radzieckim zawarty 21 kwietnia b. r. w rzeczywistości powstał znacznie wcześniej. Sojusz polsko-radziecki datuje się faktycznie od chwili, gdy żołnierz polski ramie przy ramieniu z bohaterką Czerwoną Armią skrzyżował broń z najeźdźcą hitlerowskim — tym odwiecznym wrogiem słowiańszczyzny. A stało się to dzięki mądrej i wspaniałomyślnej polityce Marszałka J. Stalina, która dała możność utworzenia wojska polskiego na terytorium Związku Radzieckiego. Od owej też chwili przyjaźń polsko-radziecka kzepła i wzmacniała się. Krew żołnierzy Wojska Polskiego i Czerwonej Armii skementowała przymierze i przyjaźń dwóch bratnich narodów słowiańskich.

Dzisiaj wojna należy już do przeszłości. Wrogu postępu i cywilizacji — Niemcy hitlerowskie jest pokonany. Narody słowiańskie pokonały swego odwiecznego wroga. I oto jak walczący razem tak też wspólnie przystępują do odbudowy.

Jest rzeczą charakterystyczną, iż niemal od pierwszych chwil wyzwolenia Polski, na ziemi naszej, zaczęły powstawać towarzystwa przyjaźni polsko-radzieckiej. Była ona przedewszystkiem wyrazem wdzięczności, jaką żywił naród polski wobec Czerwonej Armii, niosącej mu wyzwolenie spod jarzma zniechędzonej okupantów, a pozatem wpływały z głębokiego przeświadczenia, iż jedynie Związek Radziecki może zapewnić Polsce demokratycznej trwałę granice państwowe, oparte o Bałtyk, Odrę i Nisę.

Celem towarzystwa przyjaźni polsko-radzieckiej jest zbliżenie i nawiązanie przyjaznych stosunków między narodem polskim a narodami Związku Radzieckiego. Cel ów osiąga się przez jak najszerzą popularyzację życia i pracy narodów Z. S. R. R. oraz przez współpracę w

dziedzinie naukowej, artystycznej, gospodarczej i politycznej.

Jeżeli uprzytomnimy sobie jak niesłychanie ciężkie ciosy zadała Polsce okupacja hitlerowska, jak dotkliwe straty ponieśliśmy w naszym życiu kulturalnym i gospodarczym — dopiero wówczas zrozumiemy jak doniosłą rolę mogą i powinny odegrać w Polsce demokratycznej towarzystwa przyjaźni polsko-radzieckiej.

Na wstępie pisaliśmy o układzie polsko-radzieckim. Art. 7 tego układu przewiduje współpracę Związku Radzieckiego i Polski po ukończeniu wojny w duchu przyjaźni w celu dalszego rozwoju i wzmocnienia więzów kulturalnych oraz gospodarczych między obydwiema krajami wzajemną pomoc przy odbudowie swej gospodarki. I w rzeczywistości każdy dzień przynosi nowe fakty wydatnej pomocy państwa radzieckiego dla odbudowującej się Polski.

Towarzystwa polsko-radzieckie swą działalnością winne rozwiązać dawne uprzedzenia, narzucone naszym społeczeństwu przez rzędy sanacji, winne zapoznać szerokie masy narodu polskiego z bogactwem zdobyczy naukowych naszego wschodniego sąsiada, z jego wspaniałymi zdobyczami w dziedzinie techniki gospodarczej.

Niewątpliwie te towarzystwa będą wciąż rozszerzały zasięg swej działalności, dla wzmocnienia więzów przyjaźni między narodem polskim a narodami Związku Radzieckiego.

Obywatele potępiają...

W okresie do dnia 17 czerwca b. r. odbył się szereg zebrań, na których powzięto uchwałę potępiającą krwawy mord w Wierzechowinach. Treść rezolucji — „Zebrani potępiają obydny mord dokonany przez NSZ-owskich bandytów na nieszlachetnych wsi Wierzechowiny. Nasładowcy hitlerowscy wymordowali w Wierzechowinach 197 ludzi, z tego 67 dzieci.

Wtedy, gdy Naród Polski w olbrzymim wysiłku dźwiga kraj z ruin leczy rany zadane przez niemieckiego okupanta, pacholki wodzirejów londyńskich nie chcą dopuścić do normalizacji życia w kraju i w bezsilnej wściekłości używając metod hitlerowskich, mordują bestialsko spokojną ludność, która chce spokojnie pracować i żyć. Eneszetowscy bandyci poniosą zasłużoną karę, banda, która dokonała obydnego czynu została ujęta.

Żądamy kary śmierci dla morderców kobiet, starców i dzieci.

Powysze zebrania odbyły się — w elektrowni, fabryce nr. 5, w tytoniówce, fabryce nr. 4, w hucie, w fabryce dykt i 3 wiece ogólne na rynkach w Białymstoku. W bielskim powiecie odbyło się również szereg zebrań. Codziennie napływają z całego województwa wiadomości o nowych masowych zbrodniach potępiających krwawe morderstwa, dokonywane na bezbronnych obywatelach.

(n)

Zwycięstwo liberałów w Kanadzie

(B. B. C.) W Kanadzie w wyniku wyborów do parlamentu partia liberałów uzyskała zdecydowaną większość. Dotychczasowy premier Mackenzie King poniósł porażkę.

Wojna na Oceanie Spokojnym

Brytyjskie bombardowanie z morza najsilniejszej japońskiej wyspy Truk zamieniło tę fortecę morską w dymiącą kupę gruzów.

Na Okinawie nie istnieje zorganizowany opór japończyków. W tej chwili ob. się likwidowanie rozproszonych resztek. Znaczne postępy poczyniły wojska sojusznice na północnej części Borneo i Luzon. Stwierdzono, że w kampanii birmańskiej straty japońskie w stosunku do strat alijanckich przedstawiają się jak 36 do 1.

Niektórzy rzeczoznawcy amerykańscy są zdania, że na skutek ciężkiego bombardowania należy liczyć się z upadkiem Japonii w roku 1946.

Sąd partyjny P.P.R.

W dniu 19 czerwca b. r. w sali wojewódzkiej w Białymstoku odbył się sąd partyjny Polskiej Partii Robotniczej (Wojewódzki Komitet w Białymstoku) nad b. starostą powiatowym łomżyńskim Janem Gdula, oskarżonym o to, że pełniąc ten urząd z polecenia partii, nie wywiązał się godnie ze swego zadania, był niezdolny do pracy, nie troszczył się o powiat, jeden z najgorszych w województwie, a natomiast upijał się, czym podrywał autorytet Rządu i partii, przez którą był wysunięty na to stanowisko. Wreszcie w dniu 5 maja b. r. doszło do zajścia, które ostatecznie uniemożliwiło Gdule dalsze sprawowanie urzędu starosty. Dnia tego odbyła się w Pniewie pod Łomżą manifestacja ekshumacja zwłok ofiar hitlerowskiego terroru. Zgromadziło się całe społeczeństwo łomżyńskie — młodzież szkolna, władze. I w tej właśnie chwili starosta Gdula, komunistycznie pijany wysiadł z samochodu i podtrzymywany przez ludzi, ku zgorszeniu wszystkich obecnym ruszył ku cmentarzowi. Stał nad grobem i odśpiewał do domu.

Na wniosek miejscowego sekretarza P.P.R., zainteresował się sprawą wojewódzki Komitet partyjny. Kilkakrotnie wzywano starostę i poróżniono, ale Gdula, mimo przyrzeczeń poprawy, w dalszym ciągu upijał się i zaniedbywał swe obowiązki.

Wreszcie po zajściu w Pniewie, na wniosek partii, ob. wojewoda usunął Gdułę z zajmowanego urzędu, zaś partia postanowiła postawić go w stan oskarżenia.

Rozprawie sądowej partii przewodniczył ob. Kubiak. W skład sądu weszli ob. ob. Szejka, Borowski, Rutkowski, Zajew, Romanowicz i Kosowska.

Oskarżał ob. Łopot, bronił ob. Gawryluk. Na sali obecni byli przedstawiciele władz, na czele z ob. wojewodą Dybowskiem i przewodniczącym W. K. N. Wencikiem, przedstawiciele Partii i społeczeństwa.

We wstępnym przemówieniu ob. Orłowski podkreślił, że P.P.R. jest dość silna, by otwarcie przyznawać się do niedociągnięć poszczególnych swych członków i piktować je. Fakt, że Gdula, będąc zwykłym robotnikiem, został przez partię wysunięty na poważne i odpowiedzialne stanowisko jest zdrowym przejawem dążeń polskiej demokracji, kasilającej aparat administracyjny świeżymi siłami z ludu. Jeżeli więc lewiałalne niedociągnięcia takiego pracownika wynikają z braku dostatecznego doświadczenia, wszystko jest w porządku gdyż uczciwie pracując nad sobą taki człowiek wyróbi się. Ale jeżeli niedociągnięcia są skutkiem niesumiennej traktowania obywateli obywateli — należy bez skrępowania piktować takich ludzi, szczególnie jeżeli swym zachowaniem się kompromitują oni nie tylko Rząd, ale i partię, która ich na zajmowane stanowisko poleciła. Bowiem bilet partyjny nie daje żadnych praw, prócz prawa uczciwej i ofiarnej służby dla Ojczyzny.

W trakcie rozprawy przesłuchano szeregi świadków, w których zeznania potwierdziły zarzuty, stawiane Gdule. W przewodzie byli żywi udział zebrań. Młodzy inni z udziałem ob. Wencik, oraz ob. wojewoda, który w krótkim przemówieniu zwrócił uwagę na postulat, jakie sprzyjające warunki panujące w dzisiejszej Polsce, stawia polskiej administracji. Działalność walka z reakcją odbywa się nie tylko na placu, lecz i w formie

walki pozytywnej, przez uczciwą sumienną ofiarną pracę przedstawicieli władzy. Dopóki nie będzie porządek w Polsce. Nadużycia i niedbalstwo będą jaknajsurowiej tępione.

Oskarżony Gdula częściowo przyznał się do winy, tłumacząc się jednak, że świadkowie w swych zeznaniach powodują się niechęcią osobistą. Po przemówieniach stron sąd partyjny wydał wyrok, skazujący Gdułę na usunięcie z partii. Sprawa jego postanowiono przekazać władzom karnym.

Dla naszych dzieci

Wojewódzki Teatr Kukielkowy wystawił w dniu 17 b. m. premierę bajki „Oszewczyku Dratewce i Królewiczu”. Kukielki białostockie doszły się nawet w rozpoczynającym się sezonie ogórkowym, niesłabnąc i zupełnie zasłużoną frekwencją. Sala teatralna po brzozi wypełniła się. Dzieci, które gorącymi brawami nagradzały ofiarny trud utalentowanego zespołu, pracującego polcamy to serdecznej uwadze „czynników miarodajnych” w bardzo trudnych warunkach materialnych. Mimo jednak wspomnianych trudności i niedzielną premiera wystawiona była w starannej i barwnej oprawie scenicznej. Doskonale dobrane stroje i pomysły dekoracyjne niemal przybliżają do entuzjastycznego przyjęcia bajki doznania nowa bajka od kró-

W niedzielę 17 czerwca b. r. do Czarnej Wsi Kościelnej przed kościół napelniony mieszkańcami okolicznych wsi przyjechały dwa samochody, w których przybyli żołnierze, uczestnicy walk o Berlin i robotnicy białostocki, aby podzielić się aktualnymi wiadomościami z frontu pracy i ostatnimi wydatkami.

Przed tłumem, składającym się z trzystu osób, stojąc na samochodzie, mówili kolejno robotnicy o krwawym mordzie we wsi Wierchowin, popełnionym przez zbiorów z NSZ, potępiając ich zbrodnię i działalność. Mówili o ludziach

nie zgromadzonych dzieci.

Przez żalose dzieje córki króla, Gwoździka, porwanej przez smoka przewija się łatwo trafiający do dzieciennych umysłów moral bajki, że nie bogactwo czy też pochodzenie decyduje o istotnej wartości człowieka, a tylko jego osobiste przymioty. Dzielny szewczyk Dratewka przyjmowany jest gorąco przez młodocianych widzów, którzy z zapartym odcieniem śledzą jego rozliczne przygody i srogą walkę ze smakiem.

Warta podkreślenia oprawa muzyczna, bardzo bogata i oparta wyłącznie na motywach ludowych. Wszystkim rodzicom i wychowawcom polecamy Teatr Kukielkowy, a zwłaszcza jego szczególnie „udane dziecko” — szewczyka Dratewkę.

W. Walewska

Wieczór pieśni o miłości

Jerzy Garda wskrzesił w Polsce powojennej tradycję koncertów o głębokiej wartości artystycznej.

Wieczór „Pieśni o miłości” odbył się w miłej atmosferze. Przyczyniło się do tego w dużej mierze przemówienie Jerzego Gardy, który w pełnych prostoty i serdeczności słowach, dał wyraz swej sympatii do publiczności białostockiej i nawiązał z nią serdeczny kontakt. Już pierwsze pieśni — „Sen” — Marzewskiego i „Mów do mnie jeszcze” — Rutkowskiego, wywoływały szczere uznanie publiczności. Usłyszeliśmy później rozekane żalem pieśni rosyjskie, przeświecone słońcem pieśni włoskie, pełne finezji i woziku pieśni francuskie, pieśni angielskie i norweskie.

We wszystkich tych pieśniach, śpiewanych w tak różnorodnej melodii, w różnych językach przewijał się jeden wspólny motyw uczucia. Bilo z nich żywe ludzkie serce. Każła z pieśni Jerzego Gardy jest do głębi porwijająca, bo artysta w każdej pieśni wkłada nie tylko piękno swego głosu, ale przede wszystkim refleksy duchowe. I dlatego budzi zawsze żywy odzew w widowni. Szczególnie dobrze wypadła pieśń miłosna Leonarda wally — śpiewana z rekwizitem, a nie wyrażała w dźwięku. „Ja kocham cię”, pieśń z owietki Lebara „Kraina usniegów”. Nie zapomina o nocy” — pieśń, która Beniamin Gidol oczarował swiat. Aria Werthera z oper „Ossiana”. „Młodość” — pieśń, która skomponowana została już w Białymstoku z muzyką Stanisława Dziągiewskiego do słów Jerzego Gardy „Rzuciłś na mnie urok”.

Interpretacja Jerzego Gardy ma wszelkie znamiona interpretacji najwyższej klasy. Jerzy Garda w każdej pieśni, czy jest inna, w każdej pieśni jest różny. Na to

kaledoskopowości talentu tego znakomitego śpiewaka polega przedewszystkiem jego istotna wartość artystyczna. Czy jest to intuicja artysty, czy też jego kultura w to nie wchodzimy — jest to poza sięgniemy naszych możliwości przekraczających. Koncert wybitnego polskiego barytona pozostawił niezatarte wspomnienie.

Artyście akompaniował z talentem i finezją znany pianista i kompozytor Stanisław Dziągiewski.

O życie sportowe w mieście

W sprawie stołecznej można często usłyszeć o odradzającym się sporcie. Wiele piłki nożnej, to bodaj były pierwsze jaskółki, zwiastujące początki życia sportowego.

Menormalne odżywianie, zdarte nerwy młodzieży i dorosłych, chęć do fizycznej — głęboką troską napelnia starsze społeczeństwo. Pięć lat zmagania się z życiem należy, jak najprędzej wyrównać przez zorganizowanie ośrodków życia sportowego w mieście.

Okres wakacji letnich należałoby wykorzystać, tak by młode społeczeństwo, jak najwyżej podciągnęło swoją sprawność fizyczną.

Nie można czekać dłużej na lepszą koniunkturę finansową, gdyż niewielkimi środkami łatwo da się zorganizować i uruchomić przeciwpojenne ośrodki kultury fizycznej. Mały na myśli boisko w Zwierzyniecu i pływalnię w Dojlidach.

Ja to sobie wyobrażamy! Stadion w Zwierzyniecu można przewidzieć uporządkować, oczywiście bieżnię i skocznię, doprowadzić do stanu używalności, sposobem gospodarczym, korty tenisowe, otoczyć opieką szatnie i natryski. Nie-

pracy z miasta Białegostoku, którzy nie bacząc na trudne warunki spowodowane wojną wytwarzają maszynami wydobytych z gruzów zburzonych fabryk, artykuły przemysłowe dla miasta i wsi. Mówcy gorąco apelowali do zgromadzonych, żeby stanęli do wspólnego wysiłku w odbudowie Polski, bo tylko chłop i robotnik ją podzwignie z ruin, a wroga wewnętrzny, inspirowanego przez bankrutów z Londynu, mordującego kobiety, dzieci i starców, usiłującego przeszkadzać w tworzeniu nowej rzeczywistości, pomagali wykrywać i tępować. Przedstawiciel wojska polskiego w swej mowie podkreślił, że wkrótce żołnierze zapewnią spokój i zaprowadzą porządek w lasach, gdzie ukrywają się niedobitki faszystowskie. Podczas przemówienia były rozdawane gazety i ulotki, chwile rozchwytywane przez otaczających, gdyż z powodu złego stanu transportu bardzo skąpo do nich docierały wieści o poczynaniach Rządu i morderczych wyczynach band leśnych w innych dzielnicach kraju.

Ze szczerym zapalem wznowiono okrzyki. Niech żyje Polska Demokratyczna! Precz z warcholami faszystowskimi, starajemy się przeskadać w odrodzenie Ojczyzny! Na zakończenie po uchwaleńiu, niżej podanej rezolucji odśpiewano hymn narodowy.

Rezolucja

„My, zebrani w Czarnej Wsi, po wysłuchaniu przemówienia o krwawym mordzie we wsi Wierchowin, piętnujemy bandy faszystowskie, które napadają na bezbronną, spokojną ludność i w iście zwierzęcy sposób zabijają dzieci, starców i matki. Niedosć im, że polska ludność krwawiła podczas okupacji hitlerowskiej, prowadzą dalej swą zbrodniczą politykę tępienia zdrowych sił narodu. Domagamy się bezlitośnego wyłączenia przeskadzających odbudowie Demokratycznej Polski.”

Hasła lotrom z NSZ, którzy naród polski wyzwolony z pod jarzma hitlerowskiego przez Armię Czerwoną i Wojsko Polskie, chcieliby widzieć znów w pętach rodzimego faszystu. Dla basty w ludzkim ciele zadamy tylko jednego wymiaru sprawiedliwości — śmierć!”

cierpiącym zwłoki jest fakt braku stałego dozoru boiska — to to, co się tam dzieje obecnie trudno nazwać porządkiem. Gromady młodocianych dzikusów niszczą poręcze, biegają po dachu widowni, zrywają papę i t. p. Krzaki jasmínu dookoła boiska obierają siada kóz i nie ma kogos, by to wszystko jako tako pielegnować. Przez 39 r. starsza generacja młodzieży sportowej pamięta stróża Szczawińskiego, który umiał i waznej „personie” zwracał uwagę, jeżeli ta przekraczała regulamin boiska.

Dlatego teraz brak dozoru. Czyżby wychowawcom fizycznym jest zupełnie obojętny los ich wczorajszej pracy?

Gdzie są kluby sportowe? Dlaczego taka beznadziejna bierność? Życie sportowe w naszym mieście winno się odrodzić. Należy wznowić działalność towarzyszy sportowych. Odpowiednie władze znajdują fundusze, jeżeli brakuje wnie inicjatywę w swoje ręce. Tymi pionierami ruchu sportowego muszą być absolwenci Akademii Sportowej i słuchacze Wyższych Kursów Nauczycielskich w Poznaniu. Arwidz

Apolityczność wobec zadań współczesnych

Hasło: „Inteligencja pracująca” powinna iść w ramię z walczącym światem pracy, wśród warstw inteligentnej znajdowało dotąd nielicznych tylko zwolenników. Składowy na to różne czynniki społeczne, polityczne, warunki ustroju, zależności natury ekonomicznej, którym inteligencja pracująca ulegała, dawała korzystniom bezpośrednim, gwałtowną, bierność własną, porzucając za cechę dojrzałości, konieczne usuwanie się poza szaranki i rozgrywki polityczne, uważając za znamię swej wyższości wobec innych warstw grup społecznych. Bierność ta, rozumiana apolityczność, przybierała różne postaci: kwitowanie, wycofanie się z życia, charakterystyczne dla jednostek zajmujących lukratywniejsze stanowiska; oportunistyczny skłaniający się na stronę pojącej klikki lub koterii.

W większości wypadków narzekano polityczność składa się z brak wyobrażenia społecznego; w poszczególnych wypadkach: niedoręczność, odważność, równie jak brak najbardziej podstawowych ideologicznych.

Umiarkowane demokracje, ustrojowe państwa, stawiając wymagania wobec ogółu obywateli pod względem wykształcenia, pracy i odpowiedzialności osobistej, stwarza sprzyjające warunki dla wydobycia i wykorzystania w płaszczyźnie życia społecznego indywidualnych sił, zdolności i aktywności grup społecznych. Należy to zrozumieć, jeżeli się pożywnie myśli o możliwościach i środkach odbudowy państwa. Apolityczność to nie inne, jak idea obywatela, to dobrowolne wyrzekanie się praw obywatelskich, przysługujących w demokratycznym ustroju ogółowi ludności. — „Prawa” zapewniających czynny udział w życiu narodu i możliwości wywierania wpływu na jego bieg, za pośrednictwem przedstawicieli aktywnych grup społecznych. Apolityczność nie jest cechą dojrzałości, przeciwnie, świadczy o niedorozwoju i braku moralnego kręgosłupa. Najważniejszą dźwignią moralną dojrzałego człowieka jest jego ogólny światopogląd, określony ideał społeczeństwa politycznego. W złożonym świecie społecznym niewiele zaiste znajduje się praw, zagadnień, nie posiadających w większym lub mniejszym stopniu charakteru politycznego, bo każde z nich, nie wyłączając dziedziny kultury, nabiera odpowiedniej ważności, znajduje odzwierciedlenie i rozważanie w zależności od tego lub innego, zasadniczego układu społeczno-politycznego. Apolityczność, domniemana wyższość intelektualna, należy wynieść z życia, jako przeżytek, jako je- dno z intelektualnych przekądów.

Zabijamy sobie sprawę, jakiego znaczenia, spustoszenia w sferze moralnych i ideologicznych wartości dokonał w narodzie drugi okres okupacji niemieckiej. Z tym większą energią należy wznosić się do obrony i poniesionych strat, przez podjęcie walki o wydobycie i wzmocnienie aktywności grup społecznych.

W tym też celu w najbliższej przyszłości zostanie zorganizowane biuro, które do Stronnictwa Demokratycznego, stawiając sobie jako programowe zadanie: pociąganie, skupianie i urzeczywistnianie we wszystkich dziedzinach życia politycznego, społecznego, gospodarczego, kulturalnego, czasu demokracji Stron-

niety Demokratycznej w Białymstoku skupi przeświadczonych demokratów, zdających sobie sprawę, jak ważną potrzebą w aktualnych warunkach jest szerzenie zasad demokracji. Węzłowy dyskusyjny, odczyty, sympatia polityczno-społecz-

ne powinny tu się stać koniecznym środkiem instruktynym. W szeregach Str. Demokratycznej znajdują się przedstawiciele inteligencji pracującej, równie, jak innych grup społecznych, wszyscy, którzy zdają sobie sprawę, że wolność i niepo-

ległość Polski mogła stać się faktem tylko w wyniku militarnego zwycięstwa demokracji, że pomyślna przyszłość Państwa Polskiego zależy w pierwszym rzędzie od natężenia i zasięgu procesów demokratyzacji. Władysław Gacki.

W 9-tą rocznicę śmierci Maksyma Gorkiego

18 czerwca, minęło dziewięć lat od dnia, w którym zmarł wielki pisarz, klasyk literatury socjalistycznej, jeden z najwybitniejszych ludzi naszej epoki — Maksym Gorkij.

W dziejach piśmiennictwa znamy sa genialni twórcy, którzy zdołali w swym dorobku artystycznym wchłoniąć i ujawnić zasoby umysłowe i kulturalne danej epoki. Dzieła ich kształtowały umysłowość pokoleń. Ale nawet wśród tych największych mistrzów pióra Gorkij zajmował swe własne, odrębne stanowisko: nie znamy pisarza, który z taką wyrazistością wypowiedział i odtworzył życie i pragnienia ludu, jego walkę i pożądania, przebudowę społeczno-politycznej ludzkości. Dzięki wchłonięciu w swą twórczą osobowość najistotniejszych zagadnień życia człowieka, dzieła Gorkiego stały się tak wszechogarniające i wszechstronne. Pisarz ten wyszedł z ludu i w swe osobiste przeżycia wchłoniął przeżycia ludu. W jego utworach nakreślona została historia klasy robotniczej rosyjskiej od narodzin poprzez kształtowanie się aż do przeobrażenia w przewoły, mas pragnących i w ich walce z wyzyskiem i przemocą.

W dziełach Gorkiego została wnikliwie i dokładnie odtworzona droga, którą kroczyła Rosja od 60-tych lat ubiegłego stulecia. Poza rozwojem proletariatu mamy tam obrazy klasy wielkomieszczańskiej i drobnomieszczańskiej, obserwujemy przekształcanie się staroruskiej kupieckości w nowoczesną warstwę handlową, przemysłową, mamy postacie dawnych rewolucjonistów o pokroju „narodników”, którzy w pewnym momencie dziejowym odegrali rolę pozytywną w ruchu rewolucyjnym, lecz którzy nie zdawali sobie sprawy, iż z wchłonięciem wrota proletariatu na arenę dziejową rolę ich się zmienia. Pióro genialnego pisarza i kreśli obrazy wyzyskaczy, przebiegłych i okrutnych, którzy w swym zaścieraniu nie widzą, iż w łonie kapitalizmu rośnie i rozwija się jego gwałtowny proletariatus.

Ale ta przesłanka nie sprawdziła wielkiego pisarza: na manowce błędnych pojęć o mechanizmach rozwoju ludzkości, Gorkij nie tylko nie wypowiedział przekonania, iż automatyczny wzrost proletariatu spowoduje łagodne i bezboleśnie przeobrażenie się ustroju, jak i socjalistycznego w socjalistyczny. Jako proletariacki rewolucjonista, stał się zapałać o konieczność brzojnej walki o prawa ludu, podkreślał, że jedynie czyn rewolucyjny może przeobrazić robotniczą i pokorną waleczną, obecnej woli w dyktando woli własnej. W twórczości swej Maksym Gorkij najdobitniej zaznaczył, że w epoce kapitalizmu, jedynie przyłączenie do jednostki do nurtu proletariackiej rewolucji może stać jej wyzwolenie, może człowieka podnieść na wyższy stopień duchowego i moralnego rozwoju.

Jako pisarz Maksym Gorkij wypowiedział nowe słowo w litera-

turze. Dzieła jego przynoszą zespolenie rewolucyjnego romantyzmu, z bezwzględny realizmem. Klasyk literatury socjalizmu wprowadził do swych dzieł elementy bohaterskiego eposu ludowego, a jednocześnie oparł się na tradycjach krytycznego realizmu. Piękny, bogaty, barwny język jest również właściwością Gorkiego.

Twórczość Maksyma Gorkiego

stanowi własność i skarb piśmiennictwa rosyjskiego, ale jednocześnie jest darem, którym ten niezrównany artysta obdarzył całą ludzkość. Ukazał on człowieka w świetle jego przynależności klasowej, ujawnił istotę przeżyć ludzkich, jako wynik tejże przynależności. Wytknął on kierunek, którym podąża literatura naszej epoki.

Wł. Janiszewski

Śląsk Cieszyński

Warszawa. Śląsk Cieszyński obejmuje obszar 2232 km. kw. według spisu ludności, przeprowadzonego w roku 1910 ym a więc przed wybuchem konfliktu polsko-czechosłowackiego o ziemie Śląsko-Cieszyńskie. Stosunki narodowościowe na tym terenie wyglądały następująco. W powiatach Cieszyńskim, Jabłonkowskim, Fryszackim, Boguminkowskim ludność polska wynosiła 125 252 t.s. zaś ludność czeska 37 184 tys. Powiaty Frydecki i Ostrawski miały większość czeską. Wychodząc z tych danych społeczność polską już w okresie pierwszego wojny światowej żądało włączenia do Polski tych ziem, które są zamieszkałe w ogromnej większości przez Polaków i oddanie Czechosłowacji tej części Śląska Cieszyńskiego, na której ludność czeska stanowi większość. Zgodnie z tą zasadą, w umowie zawartej między Śląsko-Polską Radą Narodową a Cieskim Ziemskim Narodem Wydaną 5-go listopada 1918 roku ustalono granice w ten sposób, że do Polski miały przejść powiaty, zamieszkałe przez ludność polską, zaś do Czechosłowacji — powiat Frydecki i część powiatu Fryszackiego. Umowa ta, realizująca zasadę etnograficzną, odpowiadała interesom obu Narodów — została jednak złamana przez reakcyjne siły czeskie. W styczniu 1919-go roku wojska czeskie wkroczyły na ziemie, które zgodnie z umową 5.XI.1918-go roku miały przejść do Polski. Reakcyjny rząd polski zajęty walką z narodem ukraińskim ogłosił prawie całkowite Cieszyńskie z wojska, wskutek czego Czesi, rozporządzając znaczną liczebną przewagą, usadowili się na tych terenach. Rokowania dyplomatyczne, w których rząd polski proponował rozstrzygnięcie przyszłości ziem Cieszyńskich na drodze plebiscytu, nie doprowadziły do niczego, podważając moment, w którym Polska mogła utrwalić swoje prawa w Cieszyńskim nie został wykorzystany.

Reakcja polska w ciągu całego okresu, w którym decydował się los przynależności ziem na Śląsku z ich ogromnymi bogactwami, zajęta była walką z narodem rosyjskim, ukraińskim, białoruskim i litewskim o polskie latwunia na wschodzie, przegrała sprawy Śląska Górnego, jak i Śląska Cieszyńskiego. Rada Amalfińska, decyzją z dnia 28 VIII 1920 roku przyznała

Czechosłowacji oprócz całego powiatu Frydeckiego większą część powiatu Fryszackiego i Jabłonkowskiego z miastami — Bogumiń, Fryszatem, Fydkiem, Jabłonkowem i częścią Cieszyńską, oraz zagłębieniem w górnym Ostrawsko Karwiskim i hutami żelaznymi w Trzyniecu. Polsce przyznano powiat Bielski, wschodni skrawek powiatu Fryszackiego — wschodnią część powiatu Cieszyńskiego wraz z większą częścią miasta Cieszyń, jednakże bez stacji kolejowej Cieszyń, znajdującą się na linii Bogumiń-Jabłonkowsko, która pozostała w rękach czeskich. Reakcja polska w roku 1938 wespół z niemieckim faszyzmem, śmiertelnym wrogiem tak narodu polskiego, jak i narodu czechosłowackiego, wzięła udział w rozbiórce Czechosłowacji, włączając ziemie Zaolziańskie do Polski.

Naród Polski i Naród Czeski odrzucił akt gwałtu dokonanego przez reakcjonistów czeskich w roku 1919 i akt gwałtu, dokonywany przez reakcjonistów polskich w roku 1938. Sprawa Zaolzia winna być załatwiona w drodze porozumienia bratnich Narodów. (Przedr. z Serw. Rad.)

Komunikat

Prezydium Wojew. Rady Narodowej zawiadamia, że w dniu 28 czerwca b.r. o godz. 9 tej rano w sali konferencyjnej Urzędu Wojewódzkiego w Białymstoku przy ulicy Mickiewicza Nr. 3 pokój Nr. 41 odbędzie się posiedzenie Wojewódzkiej Rady Narodowej z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Poprawki do protokołu posiedzenia z dnia 18 maja 1945 r.
- 2) Komunikaty Prezydium,
- 3) Akcja przesiedleńcza,
- 4) Odbudowa Przemysłu
- 5) Organizacja Żołwi,
- 6) Wybory Członków Wydziału Wojewódzkiego,
- 7) Wybory dwóch posłów do KRN,
- 8) Sprawozdanie Komisji o stanie bezmiejscowości na terenie województwa,
- 9) Sprawozdanie Komisji Aprowizacyjnej,
- 10) Sprawy bieżące.

S.P. Platon Omeljanczyk

Dnia 16 VI zmarł nagle s.p. Platon Omeljanczyk, zasłużony pracownik na niwie społecznej i pedagogicznej, członek Narodowej Rady Miejskiej. Zmarły brał czynny udział w tajnym nauczaniu za czasów okupacji hitlerowskiej. Śmierć jego wywołała szereg żalów w szerokich kręgach naszego społeczeństwa.

KRONIKA MIEJSKA

Ogólne sprawozdanie

z prac przygotowawczych do Kongresu Oświatowego w Łodzi Kuratorium Okręgu Szkolnego Białostockiego

Kuratorium rozpoczęło prace przygotowawcze w końcu kwietnia b.r. na podstawie informacji zaczerpniętych przez Kuratora O.S.B. na wewnętrznej konferencji ministerjalnej.

1. 27 kwietnia na posiedzeniu Wojewódzkiej Rady Narodowej ogólne informacje Kuratora o projektowanej reformie szkolnej.

Dyskusja:

a) Podniesiono znaczenie reformy w dziedzinie demokratyzacji oświaty.

b) Podano projekt stworzenia komisji reformy szkolnictwa z udziałem "czynnika społecznego".

c) Zwrocono uwagę na trudności, występujące się przy realizacji reformy: brak wykwalifikowanych sił nauczycielskich, podręczników, ogólne trudności gospodarcze.

2. 10 maja w ramach wieców werbujących kandydatów na nauczycieli na zebraniach nauczycielskich we wszystkich szkołach powszechnych Białegostoku, gdzie zgromadziło się ponad 4000 osób, omówiono ogólnie projekt reformy ustroju szkolnego w świetle zapotrzebowania nowych sił nauczycielskich.

3. 10 maja w przemówieniu radiowym o stanie i szkolnictwa w Okręgu Białostockim Kurator O.S.B. i Wizytator do Spraw Kształcenia Nauczycieli scharakteryzowali podstawowe zasady, na których opiera się projekt reformy szkolnej.

4. 16 maja poinformowano komisję międzypartyjną o projekcie nowej reformy szkolnej.

5. 8 czerwca odbyło się w Kuratorium zebranie ekipy, wyjeżdżającej na Zjazd; na zebraniu wizytator ob. Okusko wygłosił referat p. t. "Ustawa ustrojowa szkolna z r. 1932 w świetle zadań szkoły jednolitej".

6. 9 czerwca Posiedzenie ekipy, na którym wysłuchano dwóch referatów:

1) Omówienie tezy reformy ustroju szkolnego — wygłosił wizytator ob. Malewski,

2) Omówienie wytycznych reformy i programów nauczania — wygłosił naczelnik wydziału szkół średnich ob. Kwapiński.

7. 10 czerwca — Wiece rodzicielskie z udziałem delegatów Kuratorium; (Obecnych ponad 5000 osób).

8. 11 czerwca Zebranie słuchaczy Liceum Pedagogicznego i Kursu Nauczycielskiego w Białymstoku, na którym omówiono reformę szkolną. Młodzież okazała żywe zainteresowanie poruszonym zagadnieniem.

9. 13 czerwca ogólne zebranie nauczycielskie, na którym wygłoszono referaty:

1) Ustawa ustrojowa szkolna z r. 1932 w świetle zadań szkoły jednolitej — wizytator ob. Okusko.

2) Omówienie tezy reformy ustroju szkolnego — wizytator ob. Malewski.

3) Omówienie wytycznych reformy i programów nauczania — nacz. wydz. szkół średnich ob. Kwapiński

10. 13 czerwca — Przemówienie kuratora O.S.B. przez Radio w Białymstoku: "Projekt reformy ustroju szkolnego".

11. Od 12 czerwca codziennie wzmianki o Kongresie w Radio miejscowym.

12. 17 czerwca — Wzmianka informacyjna o zamierzeniach projektu reformy szkolnej w miejscowej gazecie "Jedność Narodowa".

13. Od maja trwały prace grupy polonistycznej i prace grupy metodycznej historyków. Cz.

Z działalności Ośrodka Wychowania Fizycznego w Białymstoku

Białystok Miejski Ośrodek Zdrowia rozwija ożywioną działalność. Stale ćwiczą się: grupa lekkoatletyczna, grupa bokserska, pliki nożne, oraz grupy gimnastyczne. Szerzy rozwój pracy bahowany jest przez brak sprzętu sportowego, kostiumów sportowych i pantofli oraz brak ogrodzenia na boisku sportowym.

Opieka nad repatriantami

Białystok Miejski Wydział Opieki Społecznej w Białymstoku rozciąga opiekę nad ubogą ludnością miasta oraz nad liczną przepływającymi przez nasze miasto repatriantami z poza linii Curzona i powracającymi z Prus. Dla nieposiadających dachu nad głową zorganizowano Domy Noclegowe, w których wydaję się ponadto całonocne utrzymanie. Dzieci otrzymują cukier i mleko skondensowane. Chorzy są skierowywani bezpłatnie do lekarzy, na Rentgen i inne konieczne zabiegi. Również koszt lekarstw pokrywa Opieka Społeczna. Petytorem tak miejscowym, jak przyjezdnym udziela się także zapomóg pieniężnych. Wydział Opieki Społecznej ma w swym zarządzie — Miejski Dom Dziecka, Dom Starców, przy ul. Św. Rocha, Dom Dziecka w Supraślu, Dom Dziecka SS. Szarytek, Bursę dla chłopców, Centralny Zakład Opieki Społecznej, Miejski Dom Starców, Miejski Dom Noclegowy i Kuchnię Opieki Społecznej, Dom Noclegowy II, Dom Dziecka „Dobry Pasterz”

Rejestracja rzemieślników

W związku z zarządzoną przez władze wojewódzkie rejestracją zakładów rzemieślniczych w Białymstoku, zgłoszono 24 zakłady rzemieślnicze właścicieli których posiadają przedwojenne karty rzemieślnicze. Po zakończeniu rejestracji przeprowadzona zostanie inspekcja tych zakładów.

Otwarcie nowego studia Rozgłośni Polskiego Radia w Białymstoku

Dnia 17 czerwca o godz. 15.10 odbyło się uroczyste otwarcie nowego studia rozgłośni białostockiej w lokalu Polskiego Radia przy ulicy Mickiewicza 34. Otwarcia dokonał w obecności Okręgowego Dyrektora Polskiego Radia przedstawiciele miejscowych władz, partii, prasy i pracowników Polskiego Radia w Białymstoku, Wojewoda Białostocki Ob. Stefan Dybowski. W dalszym ciągu uroczystości przemawiał Dyrektor Okręgowej Dyrekcji Polskiego Radia w Białymstoku Ob. Władysław Osinski, który w przemówieniu swym zwrócił uwagę na znaczenie radia i pomyślny rozwój rozgłośni białostockiej, następnie w serdecznych słowach podziękował Naczelnikowi Programowemu rozgłośni Ob. Leonowi Aleksandrowiczowi za wydatną pracę nad organizacją programu. Na zakończenie ob. Dyrektor oświadczył, że wkrótce nastąpi jeszcze jedna uroczystość, z okazji przekształcenia rozgłośni białostockiej na stację radiową o zasięgu ogólnopolskim.

Skończył przemówił Wojewoda Białostocki Ob. Stefan Dybowski. Ob. Wojewoda podkreślił doniosłość posiadania radia, jako placówki kulturalno oświatowej i zakończył przemówienie życzeniem dalszego pomyślnego rozwoju rozgłośni białostockiej.

Dnia 21 b. m. o godz. 10.30 w gmachu Izby Rolniczej odbędzie się **WALNE ZEBRANIE** Związku Pszczelarzy.

Skradziono zaświadczenie wojskowe wydane przez R.K.U. Jarosław 1. 3 na imię HUSARSKI Fryderyk, zam. w Białymstoku o zwolnieniu z wojska i dowód osobisty przedwojenny, wydany w Brodach.

Zgubiono Ausweis na imię Stockiego Mikołaja, zamieszkałego w Białymstoku, ulica Kraszewskiego Nr. 29.

Unieważnia się Zgubione, koncesje Urzędu Skarbowego Akcyz i Monopoli Państwowych w Białymstoku na detaliczną sprzedaż napojów alkoholowych z wyszynkiem, wydana na imię Helmut Gitzler, oraz także koncesje na sprzedaż papierosów i cygar w restauracji.

Skradziono „Ausweis” i książkę w j. polskim R.K.U. Białystok na imię Prorokazimierz 1914 zam. Białystok, Antoniułowicza Nr. 20a.

Zawiadomienie

W dniu 24, 25 i 26 czerwca 1945 r. odbędzie się na obszarze miasta Białegostoku spis roczników 1945 — 1926 (wiek 0 — 19 i pół l.) zarządzony przez Ministerstwo Oświaty dla potrzeb administracji szkolnej.

Obchód spisowy zaczyna się 24 czerwca z rana. Osoby powołane do przeprowadzenia spisu będą posiadały odpowiednie zaświadczenia Władz Szkolnych.

Upoważnieni dokonują spisu, idąc od mieszkań do mieszkani. Spis obejmuje nowe zakłady zamknięte (szpitale, sieloniche, bursy, hotele, mieszkania, prowizoryczne, punkty przedzielne i t. d.) Materiały spisowe posłużą Ministerstwu Oświaty do podstawowych prac w zakresie niezbędnego dzisiejszego planowego ujęcia organizacji szkolnictwa i oświaty. Ze względu na wielkie znaczenie tych materiałów dla szkolnictwa, uprasza się Obywateli miasta Białegostoku o ułatwienie pracy oficerów spisowych.

W części artystycznej znakomity baryton polski Jerzy Garda, który zechciał uświetnić uroczystość swym występem odśpiewał arie Janusza z opery „Halka” St. Moniuszki i strofy Torreadora z opery „Carmen” Bizeta. Na zakończenie Nestor scen polskich Mieczysław Dowmunt w krótkich serdecznych słowach zapewnił zebranych o gotowości współpracy z radiem.

Uroczystość zakończyła przyjęcie zorganizowane przez Dyrekcję Okręgową Polskiego Radia w Białymstoku dla przedstawicieli władz, partii, prasy i pracowników rozgłośni białostockiej.

W. Walewska.

„Lot” rozszerza swą działalność

Oddział Polskich Linii Lotniczych „Lot” w Białymstoku ma już od końca kwietnia b. r. stałe połączenie z całą Polską. „Lot” przewozi pasażerów, bagaże i towary na trasach Białystok, Warszawa, Gdańsk, Bydgoszcz, Poznań, Łódź, Katowice, Kraków, Rzeszów, Lublin, Kielce i Olsztyn. Ostatnio został ponadto uruchomiony przewóz pasażerów w obszarze województwa białostockiego do miejscowości: Bielsk, Wysokie Mazowieckie, Zambrów, Łomża, Grodno, Augustów, Suwałki, Sokółka. Wymagane są delegacje służbowe.

Potrzebna maszynistka do Urzędu Informacji i Propagandy. Zgłaszać się: Urząd Wojewódzki (ul. Mickiewicza 3) pok. 34, od godz. 10-12.

Ogłoszenie o przetargu

Dyrekcja P. K. P. w Olsztynie ogłasza przetarg na budowę i odbudowę dworców na stacjach w rejonie woj. białostockiego. Słupki kosztorysowe odebierać i udzielać bliźszych informacji w gmachu Dyrekcji (pokój Nr. 245 w Olsztynie i w Oddziale Drogowym w Białymstoku) ul. Św. Rocha Nr. 8. Składanie ofert w dwóch zapечатowanych kopertach, do godz. 12-tej dnia 26 czerwca r. b. w gmachu Dyrekcji i w skrzynce przetargowej w hallu.

Skradziono ausweis niemiecki, paszport sowiecki i orzeczenie na zasiłek wojskowy Nr. 1229, na imię Zawadzkiej Kazimierz zam. w Białymstoku ul. Promienna 12.

Zrabowano Zaświadczenie Komisji Wojskowej wydane przez R. K. U. Białystok na imię Samuela Florjana 1920 zamieszkałego w Zabłudowie powiat Białystok.

Zrabowano Kartę rejestracyjną wydaną przez R. K. U. w Białymstoku, na imię Martynczyka Józefa, ur. 1913 r. zam. w Gajówce Kokotowo gm. Zabłudów pow. Białostockiego.

Zgubiono Ausweis i orzeczenie Nr. 792 na pobieranie zasiłku, wydane przez Wydział Wojskowy Zarządu Miejskiego w Białymstoku na imię DREWNIK Józef, zam. w Białymstoku ul. Krasnowa Nr. 3.

Zgubiono „Ausweis” i legitymację służbową wydaną przez Urząd Wojewódzki na imię Anc Wiktoria, zamieszkałą w Białymstoku ul. Słonimska Nr. 19.

Zgubiono „Ausweis”, paszport sowiecki, zaświadczenie wojskowe wydane przez R. K. U. w Białymstoku. Na imię Czesława Maliszewskiego, zamieszkałego w Białymstoku przy ul. Grunwaldzkiej 32.